

vative. Jeg læser den således, at det er fru Charlotte Antonsens synspunkt, som har vundet hævd i den dagsorden, derved at man ikke vil være med til, at medlemslandene får automatisk ret til at håndhæve egne miljøstandarder, således som hr. Ove Fich foreslog det i forgårs, og således som Enhedslisten også ønsker det.

Jeg vil opfordre til, at hr. Ove Fich og fru Charlotte Antonsen kommer herop og bekræfter, at det desværre – set fra mit synspunkt – er således, regeringens, Venstres og De Konservatives dagsorden må læses, for den indeholder intet krav om, at de nugældende mindsteregler om miljøgaranti skal ændres. Således læser jeg den. Jeg håber sådan set, at jeg tager fejl, men jeg er bange for, at jeg ikke gør det.

Så vil jeg blot til fru Charlotte Antonsen sige med hensyn til PCB-sagen og miljøgarantien, at den tilladelse, som Tyskland fik til at bruge miljøgarantien, ikke var begrundet i miljø og sundhed, men i nogle helt specielle tyske forhold. Man lagde meget vægt på, at det var nogle helt særlige tyske forhold, og deri lå også, at andre lande ikke skulle regne med at kunne bruge den.

Nu må vi se, hvordan sagen går, men den dom, som fru Charlotte Antonsen åbenbart ønsker at bygge sin tiltro til miljøgarantien på, tyder på, at miljøgarantien kun vil kunne bruges i et meget begrænset antal tilfælde, hvor der er nogle helt ekstraordinære omstændigheder.

Det er jo også sådan, fru Charlotte Antonsen ønsker det skal være. Sådan har jeg forstået det. Men så skal man altså heller ikke fremstille det, som om den dom sikrer miljøgarantien.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan helt bekræfte hr. Ove Fichs historiske fremstilling med hensyn til fremkomsten af miljøgarantien.

Men det, jeg kommer til at tænke på, er, at politik jo så tit er noget forunderligt noget, for i virkeligheden synes jeg, at vi indtil nu har haft to indlæg i denne debat, som er som ild og vand i forhold til diskussionen om kamp for beskyttelsesniveau, miljøgaranti og behovet for at forbedre miljøgarantien.

Der er hr. Ove Fich, som i ord siger det, jeg synes er det rigtige, og som jeg også senere skal fremføre på SF's vegne i et forslag om motiveret dagsorden: At sammenstødet mellem det indre marked og miljø- og sundhedssynspunkter ikke må føre til sænkning af danske sundheds-

miljøstandarder, og det må heller ikke begrænse muligheden for at gå videre. Det er de to ting, der er afgørende. Det er jeg enig med hr. Ove Fich i. Men det står jo ikke rigtig i dagsordenen.

Men så er der det forunderlige, at vi også har fru Charlotte Antonsen som forslagsstiller til en dagsorden, og hun siger, at verden er god på dette område, og at den begrænsede miljøgaranti, der eksisterer, skal der ikke gøres mere ved. Den skal ikke forbedres.

Hr. Ove Fich og fru Charlotte Antonsen er medforslagsstillere til den samme dagsorden. Så er det, vi andre står og bliver noget forvirrede og synes: Var det ikke hensigtsmæssigt at få lidt mere afklaring fra de to forslagsstillere af, hvad der egentlig står i den dagsorden? Jeg ser frem til, at fru Charlotte Antonsen forklarer det.

Jeg har måske forstået det. Men det er et for-søg: Jeg har vel forstået, at Venstre mener, at det, der står i denne dagsorden, er, at der ikke skal ske ændringer, at der ikke er behov for ændringer, og at man accepterer Kommissionsfortolkningen med den indskrænkning af miljøgarantien, som er foretaget på det sidste.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Steen Gade. Så vidt jeg kan se – og det synes jeg ikke er så vanskeligt at se – er miljøgarantien ikke nævnt i dagsordenen. Jeg tillod mig at gå lidt uden for dagsordenen i min tale. Det, der står i dagsordenen, og som vi er enige i, er, at vi siger ja til en højere minimumsstandard i EU på området. Det har vi aldrig været imod.

Jeg tror, at noget af hr. Steen Gades kritik dels af mig, dels af hr. Ove Fich nok skyldes, at hr. Steen Gade i farten glemte at nærlæse vores fælles dagsorden. Jeg mener ikke, at der er noget grundlag for polemik om dagsordenen på det punkt. Så kan der være det i vores politik i øvrigt, det er en anden sag, men det vedrører ikke dagens tekst.

Det er også et svar til hr. Keld Albrechtsen. Det er fuldstændig korrekt, at der ikke står i dagsordenen, at landene automatisk kan benytte miljøgarantien. Det ville vi da gerne have afvist i dagsordenen, men vi mener bare ikke, det var relevant at tage det med ind. Vi har koncentreret os om nogle få punkter.

Med hensyn til PCB-sagen – ja, som hr. Keld Albrechtsen selv sagde, så må vi se. Jeg føler mig ret sikker på, at Domstolen også vil acceptere det danske PCB-forbud, og dermed får vi bekræftet, at miljøgarantien også virker i forhold til andre lande end Tyskland.